

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nepravilni dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila.
(Novije vesti.)

Dunaj 26. Nagodbeni odsek je danes nadaljeval podrobno razpravo o zakonu glede statistike blaga. Potem se je prekinila seja. Prihodnja seja se naznani pismenim potom.

Dunaj 26. Komuniké o današnji seji zaupnikov vseh nemških strank pravi, da se sedanje razprave vrše samo z namenom, da se doseže zjedinenih o ukupne nacionalno-političnih zahtevah nemških strank. Razprave da niso v zvezi s kakimi poskusi večine v prilogi nagodbi ali v zblizanje med vlado in večino. Med strankami se je doseglo popolno soglasje glede poti, po kateri jim je hoditi, za posamezne dežele so določeni poročevalci.

Dunaj 26. Odsek za pristojbine je nadaljeval razpravo o pristojbinah, ki jih je plačevati o prepisovanju premoženj. Volil se je pododsek 5 členov in potem se je seja zaključila.

Budimpešta 26. V zbornici poslancev je bilo troje glasovanj po imenih, potem se je nadaljevanje dnevnega reda preložilo na jutri in seja se je zaključila.

Budimpešta 26. Naučni minister je dovolil, da se zopet odpre vseučiliščno bralno društvo.

Rim 26. Papežu je zdravje izborna. Danes je v sprejel 300 pripadnikov plemenitaških rodbin rimskih ter je v svojem nagovoru do istih priporočal, naj si utrde svojo vero proti sofističkim in satiričnim obrekovalcem.

Sredce 26. »Agence Telegraphique« pravi, da je absolutno neresnična ona vest, ki so jo širili pariški listi, da je namreč navstala napetost med Bolgarsko in Rumunsko. Odnosaji med obema deželama so najprijaznejši.

PODLISTEK.

31

BARON IVICA

Spisal A. ŠENOVA.

Poslovenil Večeslavov.

Zletel sem k nji, da jo objamem.

»Ivica!« je zaupila sirota, in pokrivši si lice rokami jela je gorko, gorko jokati, a na to je počela kašljati silovito. Šel sem k nji in povedal ji vse. Na to sem jo vprašal, kako je bilo tu. Sirota je nagnila glavo, položila roko na moje rame in počela pripovedovati:

»Pri nas je bila huda — zelo huda. Oslepali so nas. Mati je vzela Jerneja. Tepli so nas. Ono pismo na magistratu, ono nesrečno pismo! — Veš, kaj je v njem. Da ti, jaz in Niko dobimo vsaki po petdeset goldinarjev, a zemlja in hiša da je materina, a po njeni smrti Jernejeva, obligacije pa so Martinove. Niki sta Štajerca dajala denarja za žganje, pa ko je imel petdeset goldinarjev, vrgli so ga — po smrti matere — iz hiše, mene so s silo poročili s težakom Celiničem, a ta je onih petdeset goldinarjev zaigral na kvarte; sedaj pije, pa me tepe. Niko je prosjak, Niko je znorel — a jaz — a jaz — in pri tem je pokazala na psa — meni je kraj. Imeli smo veliko pravdo. Piškal Lupić nas je branil, ali Štajerca sta ga podkupila, in izgubili smo pravdo: mi smo, Ivica, reveži. Rok je gospodar! Silen kašelj je zadušil siroto besedo. Tla so pokala pod mano, v glavi se mi je vrtelo kakor mlinsko kolo, grlo se mi je posušilo, a oči so mi

Rim 26. (Komora.) Na dnevnem redu je razprava o trgovinski pogodbi med Italijo in Francijo. Več govornikov se je izreklo za pogodbo. Pred zaključkom se je poslanec De Nicolo stavil vprašanje radi anarhističke zveze v Aleksandriji. Minister za zunanje stvari Canevaro je izjavil, da ne more odgovoriti na to, ker se še ni vršil dotični proces. On da želi samo, naj bi proces pokazal, da bombe, katere so našli pri anarhistih, med katerimi se nahaja tudi več italijanskih državljanov, niso bile namenjene za cesarja Viljelma.

London 26. »Morning Post« poroča iz New-Yorka: V državnem departementu se zagotavlja, da Nemčija ne nameruje pomnožiti svojih čet v Samoa.

Wymondham 26. Lord Kinsberley je imel včeraj govor, v katerem je rekel, da bi mu bilo v največje veselje, ako bi čul, da je prišlo do dogovora med Anglijo in Nemčijo. Če je ministerski predsednik lord Salisbury sklenil dogovor glede nekaterih afričanskih stvari, kateri dogovor je v Angliji povzročil nekoliko vznemirjenja, pa se je s tem pridobilo veliko za svetovni mir.

Prej in sedaj.

Zadnjič smo rekli, da se je Progresso se svojimi možmi, ki jih je poslal na Dunaj, prav pošteno blamiral.

To hočemo pojasniti, razložiti in dokazati danes. Razložiti hočemo, kaka je bila gospodovalna stranka tržaška veliko na bolj, dokler ni poslala svojih ortodoksnih progresivcev v avstrijski parlament na Dunaju, koliko bolje jim je bilo,

hotele skočiti iz glave. Izvlekel sem iz žepa, kar mi je še ostalo denarja, in vrgel vse na mizo.

»Na, Jelica! vzemi vse, ali ne daj možu! Z Bogom! Še danes se povrnem k tebi.« Odletel sem kakor brez glave, pa k naši hiši.

»Mara!« vprašal sem, »kje je Rok?«

»Gospodar? Ga ni. Odpeljal se je na Gorico. Ne povrne se, mislim, tako hitro. A bil je tukaj mestni policaj ter naložil, naj pridete takoj na magistrat.« To mi je dobro došlo.

Šel sem v mestno hišo pred senatorja Martiniča.

»Si-li ti oni Ivan Krušič?«

»Sem.«

»Dragi moj, poslušaj, kar ti povem. Si-li prejel od Roka petdeset goldinarjev?«

»Sem.«

»Torej ti nimaš v Krušičevi hiši ničesar iskati. Kakor ste vi in vaš varuh podkrižali ono pismo, dobil je vsaki od vas petdeset goldinarjev. Izplačani ste, a vse je Rokovo. Vi ste se pravdali, v prvi inštanciji ste zgubili, apelirali niste, ergo vse zastoj. Ti si poišči mesta, kjer hočeš, ali Roka pusti na miru.«

Pripovedal sem senatorju vse. Kimal je z glavo, pa mi rekel naposled:

»To je žalostno, ali kaj hočeš? Sodišče je reklo svojo, tu ni zdravila. Senator Glavnič, ki vam je napravil pismo, leži pri sv. Juriju. Lupić je pobegnil, ostavil je ženo in otroke, ali čakaj, varuh Martin je živ — ta bi mogel — tega primemo. Pojdi k njemu. Pokaži mu se, da vidimo, kaj pove.«

dokler so hodili tja gori razni Stalitz in Burgstallerji.

Za razgovor o tem se nam vidi umešnim prav sedanji čas, ko so Italijani zopet enkrat pripravljajo na strogo opozicijo in na ljuto borbo proti vladi in večini zbornice.

Pripravljajo, pravimo, kajti s tem še ni rečeno, da res stopijo v opozicijo. Vladi se pač ne treba bati te opozicije. Tako opozicijo tirajo italijanski poslanci že od nekdaj. Mi jo poznamo dobro to opozicijo in vlada menda tudi. Nikdar smo smatrali tragično takih groženj. Vsikdar se le smejemo, kadar vidimo, kako ljuto dvigajo gospodje iz italijanskega kluba svojo roko proti vladi. Saj vemo iz mnogihkušenj, da so gospodje ljuti le v tistem hipu, ko dvigajo svojo roko nad vladino glavo, ali ko treba udariti, tedaj pridržavajo roko toliko, da ne pade pretrdo doli na to grošno glavo, ker vedo, da bi roka utegnila razbiti — nebeško potrpežljivost vladino žnjimi in njih signorijo tu v Primorju!

In kako stara igra je že to: kadar sti konfuzija in zadrega v italijanskem klubu največa, tedaj so italijanske grožnje z opozicijo najbližje. Tako je tudi sedaj! Gospodje so zašli v pozicijo, ki ni baš prijetna in na kateri jih gotovo ne zaveda nikdo. Stvar je jednostavno taka: sangvinični in razgreti kakor so že, so pričakovali volilec od teh tržaških gospodov iz tabora progressovskega čudežev, a sedaj vidijo, da to nikakor niso ljudje, ki delajo čudeže, ampak ljudje, prav navadni ljudje, ki morajo kuhati z vodo! S svojimi visokoletnimi govori in svojimi drznimi obljubami, svojimi baharijami in oblastnim nastopanjem — da ne govorimo o raznih volilnih mahinacijah — so pro-

Šel sem k Martinu, na Potok k poluslepemu mizarju. Prišel sem pred Martinovo sobo. Tresel sem se. Hvala Bogu, da nimaš sekire pri roki, rekel sem si, ker bi Martinu razklal glavo. Odprl sem vrata. Ista miza, ista sklenica, a v njej sveča: ista boca za žganje, ali — prazna; na mizi je sedela vrana »Joško« se zvončičem in me čudno gledala, a na postelji Martin — mrtev. Žganje ga je ubilo.

Nič, nič in nič. Pravdal sem se tudi jaz, izgubil sem pravdo. Pogorela, katera je moja mati sprejela na božje ime, sta sedaj gospodarja v Krušičevi hiši. Brata so mi zaprli pri usmiljenih bratih. Njega ni več. Ni sestre, imela je sušico, sirota Jelica. Ostal sem sam. Bil sem sluga, sedaj pometam in polivam vaše ulice in pomagam grobarju. Od sv. Duha ne morem. Tako. To vam je moja povest. Pa vprašam, je-li pravica?«

Ivica se je zravnal, pogledal po pokrajini, za tem se sklonil, da si najde slamo, da očisti pipo.

»Pravica, da pravica!«, nasmejale se je Ivica.

V tem je zapel zvon na zvoniku sv. Duha polahko, žalostno.

»Aha!« rekel je Ivica obrnivši glavo, Imbro prihaja, prihaja zadnjikrat: Prinesli so mrtveca, spustili ga v grob. Kapelan ga je blagoslovil.

Ivica je stal kraj groba, drže lopato kakor puško, in odgovarjal duhovniku »et eum spiritu tuo« in »Amen«. Ko se je ljudstvo razšlo, prižgal si je Ivica pipo, pa jel zasipati grob zavpiji mi prej:

Lahko noč, spectabilis! Sedaj veste, zakaj sem kakšenkrat »dobre volje«. (Zvršetek.)

gressovska gospoda zaveli mase in so na lanskim državnoborskih volitvah dosegli oni kričeči uspeh, ki je bil v flagrantem navskrižju z razmerjem v deželi. Zaslupljene in razgrete mase so zašle v delirij in so prirejele najgusneje orgije. To je bilo kričanja, psovanja, grdenja, demonstracij po ulicah. Vsem se je izrazilo uverjenje, da je njih zmaga nad tržaškimi Slovenci konečna, definitivna. Najizraziteje pa se je izražalo to uverjenje na onem transparentu na neki hiši v ulici Stadion, ki nam je klical zasmehovaje: Amen — — — Gospoda so torej vzbudili v masah nadej, ki so segale gori do neba.

Tako so si gradili zlate gradove gori — v zraku. In potem so šli mogočni gospodje gori na Dunaj. Mase so jih videle na delu in prišlo je strezenje, uprav grozno razočaranje. Laško ljudstvo je jelo primerjati obljube z uspehi, jelo je primerjati vspehe prejšnjih zastopnikov takozvane konservativne barve z uspehi sedanjih progressovskih — širokoustnežev in kmalo je imelo pred seboj jasne račune, bilanco, s katero se pač ne morejo ponašati progressovska gospoda.

V svojih »Utrinkih« smo rekli že, da je Žid Moise Luzzatto najtreznejši in najrazsodnejši mož v taboru progressovskem. V tem našem menenju nas utrjuje še bolj nekaj, kar smo izvedeli prav te dni iz povsem zanesljivega vira. Izvedeli smo, da je prav Luzzatto svaril minolo leto, naj progresso nikar ne zapušča svojega načela abstinence, in je prorokoval progressovcem, da ne more biti drugače, nego da na Dunaju zaidejo v najneprijetnejšo situvacijo.

In dejstva kažejo, da je mož dobro videl v bodočnost, da je vedel že v naprej, kako so se progressovska gospoda z lansko »zmago« spustili iz varnega pristanišča na široko morje. Popred jim je bilo dobro: gospodje Burgstaller in družba so delali in italijanska stvar je — žela in so si progressovska gospoda lahko dovoljevali še ta luksuz, da so zabavljali na vlado, na avstrijski parlament, na vse, kar je avstrijskega, in na iste »konservativce« same, ki so jim pobirali kostanj iz žerjavice. Varovali so svoje irredentovsko stališče, ni jim trebalo, da bi se kompromitovali na nobeno stran, bili so lahko vitezi brez strahu in madeža. Povdarjali so lahko svoje odklanjajoče stališče nasproti vladi in državi, a spravljali so lahko, smejé se v pest, bogato žetev, ki jim jo je donajala oportunistička politika Burgstallerja in Stalitzja. Ta »konservativna« gospoda so krivili svoja hrbtišča, se kompromitovali in potajevali resnične odnose in se svojo taktiko vzbujali uverjenje v slepi gosposdi na Dunaju, da služijo državnemu interesu, ako negujejo italijanstvo na Primorskem, dočim so v resnici služili le progressovskim interesom. S kratka: delali so drugi, želi so progressovci, sad dela drugih je tem gospodom padal kar sam v naročje.

In zdaj? Zapravljeno je to ugodno stališče. Sedaj morajo progressovci nositi svojo lastno kožo na somenj. Sedaj se morajo progressovska gospoda izpostavljati sami in se morajo kazati na delu. Ljudstvo pa ne ceni dela, ampak le — vspehe. Če ni vspehov, z Bogom ugled! A po lanskem triumfu, po tistem lanskem kričanju bi moralo biti celo velikih, bogatih vspehov. A teh ni, ker jih ne more biti. V svoji domišljavosti in v svoji poznani nezmožnosti za poštevanje realnih razmer, v svoji strasti, ki jih sili, da menijo, da bodo mogli z glavo tudi skozi zid, so morda res pričakovali čudežev, so morda res mislili, da je državni zbor na Dunaju — kakov — mestni zbor tržaški, kjer čujejo le aplavz, kjer se zgodi, kar hočejo. Burgstaller in družba so uživali vero, ker so se mogli sklicevati na svoj glas dobrih Avstrijcev in na fikejio svoje zmernosti in so dosegali vspehov, a kako naj jo ukrepajo progressovska gospoda?! O avstrijskem stališču in o zmernosti nasproti drugi narodnosti v deželi ne morejo govoriti, ker bi se kompromitovali pred lastnim programom, v nasprotnem slučaju pa so kompromitovani pred vlado in ono večino parlamenta, katere voljo mora poštovati vlada? Ako so zvesti svojemu programu, morajo zahtevati od vlade, česar jim vlada ne more in ne sme dati! Rezultat vsega je krik proti krivičnosti vlade do Italijanov in nič onih vspehov, katerih so pričakovali.

Tako so zašli v nevšečno pozicijo. V stiski kriče zopet o opoziciji. O da, volje bi bilo tu, obilo volje, ali, ali . . . vlada bi utegnila zgubiti

potrpljenje in napeti še vse drugače strune in potem bi bila progressovska blamaža še popolnejša.

In če še pomislimo, da so si z lanskim nasiljem poslabšali stališče tudi doma, v okolici, da so vzbudili slovenske mase na odpor, kakoršnjega še ni bilo poprej, da so opozorili ves širni svet na kričeče razmere tukajšnje, potem bomo že verjeli, da je res, da je neki gospod, ki je najhujši med najhujšimi, vskliknil te dni, sklicevaje se na lanska svarila Luzzattova: Da, storili smo pogrešek, ki se niti ne da več popraviti (un saggio irrimparabile)!

Politični pregled.

TRST, 27. januarja 1899.

Lahi v opoziciji. Ako so Italijani menili, da njihov je korak napravil Bog ve kakov utis na vlado in druge parlamentarne činitelje, so se zmotili temeljito. Udarili so s palico po vodi, zaprselo je nekoliko in mokri so — oni sami!

»Slov. Narod« prinaša članek, v katerem pravi mej drugim:

»Vlada je skrbno pazila, da ni dala Lahom nobenega vzroka za pritožbe. Ogibala se je vsemu, kar bi bilo dalo Lahom povoda do pritožb, kaj še, da bi jim bila storila kako krivico. Ali Lahi s tem niso bili zadovoljni. Zahtevali so več, veliko več. Komaj se je pokazalo, da hoče vlada na Primorskem Slovence in Hrvatoma biti vsaj nekoliko pravična, že so začeli Lahi divjati prav po vzgledu Nemcev; vsako še tako pravično odredbo proglašajo za njim storjeno krivico.

Že prve dni po zopetnem sestanku poslanske zbornice so pripovedovali italijanski poslanci, da začno očitno opozicijo, in da opuste dosedanje omahovanje. Računali so bržčas, da s to grožnjo preprečijo ustanovitev hrvatskega gimnazija v Pazinu. Toda vlada se ni zmenila za te grožnje, nego ostala je pri svojem sklepu, in tako se je zgodilo, da so Italijani napovedali vladi očitno opozicijo.

Kako brez pravega povoda se je italijanski klub za ta korak odločil, razvidi se najbolje iz tega, da so tridentinski klerikalni poslanci, uvidevši, da ni prav nobenega tehtnega vzroka za opozicijo, izstopili iz kluba, in da mu hočejo odslej pripadati samo še kakor hospitantje.

Oficijalna napoved, da prestopijo Italijani v opozicijo, nima drugega pomena, kakor da nam kaže, da Italijani niso mogli vlade spraviti v nasprotje z Slovenci in Hrvati. Nam južnim Slovanom more biti le prav, da so Lahi konečno pokazali svojo barvo. Napačno bi bilo misliti, da opusti vlada zdaj proti njim vse obzire, a mogla bo dihati svobodneje, in tudi druge desničarske stranke bodo mogle energičneje podpirati naše zahteve, nego so jih podpirale doslej, ko so se vedno izgovarjale, da se mora z Italijani računati, ker niso v opoziciji.

»Reichswehr« opaza: »Sklep italijanskega kluba nikakor ne oteži parlamentarnega položaja. Ob okolnosti, da je klub vedno v oblasti tržaških kričev, je bilo pričakovati, da jo preokrenejo tako.«

Povejmo z jedno besedo: italijanski poslanci so hoteli v parlamentarno vodo napraviti — luknjo. Ali voda se je stisnila zopet, pokoreča se fizičnim zakonom, površina je gladka zopet in zaželjene luknje — ni nikjer.

Iz odseka za tiskovne stvari. V zmislu predlogov drž. posl. Pacška naj bi se tiskovni zakon preosnoval nastopno:

1) Kolportaža naj bi bila dovoljena vsakemu državljanu, ki je dosegel 16. leto in ki ni bil kaznovan radi zločina ali kakega prestopka ali pregreška, storjenega iz dobičkarije in ki nima kake kužne in gnusne bolezni. 2) Kandidatne liste in volilni okliei o volitvah v deželni in državni zbor, v občinske in okrajne zastope naj se osvobode obveze do predlaganja političkim oblastim in označevanja tiskarja in založnika. 3) O posamičnih spisih naj se omeji predlaganje takozvanih »dolžnih eksemplarov«. 4) O »popravnih« naj bodi uredniku dovoljen dokaz resnice. 5) Izvadki iz poročil o razpravah v državnem, deželnem zboru in delegacijah, ako odgovarjajo resnici, ne utemeljujejo nikdar kaznjivega čina. 6) Objektivno postopanje naj se odpravi, oziroma omeji. 7. *Zasebne tožbe radi razžaljenja časti po tisku naj se odpravijo.*

porotnim sodiščem in naj se izroče učenim sodnikom, v kolikor se iste ne tičejo kakega državnega funkcionarja radi njega državnega uradovanja.

Kdor pozna sedanje strastne boje, kdor vidi, kako n. pr. v Trstu politična in narodna strast dušiti v javnem življenju vsaki čut pravičnosti do nasprotnika, in ako ne pozabi, da je porotnik podvržen vplivu javne struje, ta mora pač pritrditi posl. Pacaku, da bode bolje, ako se tožbe proti novinarjem izroče učenim sodnikom. Od le-teh je pričakovati, da bodo navadno sodili po — pravici in ne po kriterijih političnih struj. Taka sprememba bode torej le v varstvo prava na polju kazenskega sodstva.

K položaju. Včeraj so se sešli zaupniki vseh opozicijskih strank nemških. Predsedoval je dr. Funke. Ta komisija je jednoglasno odobrila sklep, v katerem je rečeno, da smoter tem konferencam je, da se določijo političko-narodni postulati, ki so skupni vsem Nemcem. Povdarjali so, da ta inicijativa Nemcev ni v nikaki zvezi z namerjano akcijo za parlamentarno sporazumljenje med Nemci, vlado in večino. Po daljši razpravi — tako pravi dotični komuniké — so se uverili da med nemškimi strankami ni nobene razlike gledé poti, po kateri jim je hoditi! Izvolili so poročevalce za vsako pokrajino, ki morajo čim prej predložiti svoja poročila.

Kakor se vidi, je ta komuniké jako elastičen.

Domače vesti.

Mestni svet tržaški je imel sinoči svojo II. letošnjo sejo.

Župan je prijavil, da je municijski tržaški dobil na splošni razstavi v Turinu častno diplomu za — njega šole. In zopet ne moremo reči drugega o tem odlikovanju, nego: vsakdo po svojem ukusu!

Na to je svetovalec Josip Luzzatto interpeloval župana radi neke novice v »Piccolu«, v kateri je rečeno, da je neki občinski redar izjavil na sodišču, da zna le nemški in slovenski, zbok česar je bil torej tudi res zaslišan v slovenskem jeziku. Interpelant je vprašal župana, da-li mu je kaj znano o tem, in ako je res tako, da-li misli ukreniti najodločnejše odredbe, da se odpravi tak kričoč nedostatek?! (Nas zanimlje stvar le v toliko, ker vemo, da so prav ti občinski redarji najrditejši nasprotniki naši in da na trgih postopajo najbrezobzirnejše ravno se svojimi slovenskimi soplemenjaki.)

Preidši na dnevni red, so nadaljevali razpravo o kreditu za nadalje vrtenje vodovodnega rova pri sv. Ivanu. Zahtevani kredit 2000 gl. se je dovolil. Istotako se je vsprejel brez debate predlog municipalne delegacije, da se dovoli kredit 5000 gl. za izredna dela v statističnem in anagrafskem uradu. Vsprejelo se je proračun ubožnice za l. 1899. in delavnice za zanemarjeno mladino. Potem je bila zaupna seja.

Zopet hočejo interpelovati! In sicer zato, ker pride baje za voditelja okr. sodišču v Gorici mož, ki bode znal občeati tudi z večino prebivalstva. Taka odredba vlade je gotovo zločin, ki zasluži najmastnejšo interpelacijo Blaža Lenaša!

O brzojavki župana pazinskega županu tržaškemu piše »Jedinstvo«: Ta brzojavka je morala doleteti župana tržaškega ali tedaj, ko so italijanski prvaki iz Trsta, Istri in Furlanije v mestni zbornici — komedijali, ali pa za časa obeda, ki ga je v Trstu priredil gostom. V enem in drugem slučaju je morala silno popariti one, ki so doznali zanjo. Onemu gospodu, ki je prečital to brzojavko, pač ni trebalo ledu na glavo onega dne!

Lopova in grabljiva volka sta baje župnik Ellner v Vepriecu in kapelan Mihael Barbič v Poljanah. Tako trdi vsaj znani nesrečni Krstič v svoji »Pravi naši slogi«. Tako pisanje o poštenih ljudeh je pač Krstičevsko in se obsoja samo. Sreča le da trup takega človeka ne more doseči — poštenih ljudi. Celó dobro je, da Krstič piše po svoje. Čim huje, tem prej se odpro oči tudi slepecem.

Lepo gospodarstvo. Iz okolice nam pišejo: Ako zahtevamo okoličani kako stvar, kako delo, kak vodnjak, kako luč, kako pot, tedaj nam pravi signori na magistratu, da nimajo denarja.

Ko pa so prišli laški županje v Trst, dal jim je magistrat lože v gledališču. Koliko so stale

one lože našo občino, ne vemo, a vemo žalibože, da so bili laški župani tudi na naše stroške tukaj.

Isti dan je priredil naš slaven magistrat veliko pojedino, kjer so pili in jedli laški županje in nežupanje. Stroške te pojedine in tega pitja nosi občina. In kdo plačuje občino? Mar ne tudi mi slovenski davkoplačevalci, mi okoličani? Za naše denarje so gospoda pili in jedli. A da so še več popili in še več pojedli, povabili so ti naši signori še druge laške župane. Ti, slovenski okoličan, pa molči in plačaj!

Ko bi že z nami ne delali tako, rekli bi ne nič. Ko bi nam vsaj ne pravili vedno, da nimajo za naše največje potrebe denarja. Ako bi dali rajše denar siromakom, ki trpe največjo bedo v mestu in okolici, molčali bi; a da jedo in pijejo na naš račun, za naš denar in nas po vrhu še zasramujejo, to pa je že preveč. In da je zasramovanje še večje, pa vabijo še laške župane, naj jim pomagajo klestiti po nas.

Da niso bili naši laški šjori lačni, vidimo že iz tega, da so imeli 7 jedil. Jedli so pečenko, jedli so štajerske kopune, tudi smetano so lizali. Salate tudi ni manjkalo. Tudi na črno kavo niso pozabili. Ker pa je bil tudi kak »šnopsar« zraven, pili so tudi »konjak«. Vino so pili: rizing in črno istrsko. Po vrhu pa še šampanjca.

Da niso bili lačni po takem kosilu, ni vraga! Da tudi žejni niso bili, za to so že skrbeli.

In mi okoličani nosimo naše krvavo zaslužene novce na magistrat, da oni potem jedo in pijejo! Kaj res ni oblasti na svetu, ki bi mogla zabraniti in prepovedati laškim šjorom, da ne smejo našega denarja tako trošiti, ko je vendar na stotine ljudi, ki stradajo?!

Pravijo, da je bilo na pojedini 160 ljudi. Ako je vsak snedel in spil le za 5 gl., kar pa je gotovo premalo računjeno, tedaj najdemo, da je šlo po grlu laških šjorov celih 800 gld. Ni čuda, da potem lahko kriče in nas zasramujejo. Koliko boljše bi bili storili, ko bi bili razdelili ta denar med reveže!!

»Un piccolo defraudato«. Današnji »Piccolo« ne more več drugače, nego da se spominja novice v našem listu, ki smo jo bili priobčili pod naslovom »Čudne razmere« o dogodkih v javnih skladiščih. »Edinosti« seveda ne imenuje, ker sploh in načelno ne imenuje tega lista, ampak pravi le »un giornale sloveno« ter povdarja, da je bila naša vest pretirana in tendenciozna, kajti da se je dogodil le »un piccolo defraudato« in da vsa diferenca znaša le 47 gld. 60 nvč. Tako da je izvedel od uprave javnih skladišč.

Tendencija je le na strani »Piccola« — tendencija, da bi pokril in zamašil, kar se je dogodilo in kar so zakrivali ljudje njegove stranke. Zvija se na vse strani, konečno pa priznava vendar, da je stvar že izročena državnemu pravdnictvu. Glasilo z lesnega trga govori le o diferenci 47 gl. 60 nvč., a ne pove, da je to diferenca enega dneva. O svoti bomo torej mogli govoriti še le potem, ko bode preiskava dovršena. Saj priznava »Piccolo« sam, da se še vedno vrše zaslišavanja. In dotlej ne prekličemo mi nijedne same besede. Konečni rezultat utegne dokazati, da ta »defraudato« je bil »piccolo« samo: secondo »Il Piccolo«.

Toliko v odgovor »Piccolu«.

Stara pesem. Pišejo nam: Minoli teden je šel gosp. S. G., predsednik Vrdeljskega pogrebne društva, na tukajšnji magistrat, da bi plačal davke za to društvo. Ker ni bil pri volji prepričati se, je govoril laški. Napravili so mu pobotnico za vse leto, toda ista ni glasila na pogrebno društvo, ampak na »Società di pompe funebri«, kar pa našemu g. S. ni ugajalo nikakor!

Zahteval je, naj se na pobotnico napiše naslov kakoršen mora biti in kakoršnega je napisal o. kr. finančni urad. Mislite, da se je to zgodilo? Ne, raztrgali so pobotnico in naš davkoplačevalec je moral zopet odnesti novce tja, od koder jih je prinesel!!

Čujemo, da se je pritožil na tukajšnjem o. kr. finančnem vodstvu in radovedni smo, kako se ta stvar reši!

Gosp. Zimmermannu pa priporočamo, naj nas reši teh afrikanških — sitnosti s tem, da izposluje, da pobiranje davkov pride v njegovo področje, ker na magistratu so preveč siti in objestni, a, kar je še huje, preveč politike uganjajo.

»Ta drugi«.

Lagati pa znajo! Pišejo nam: Dne 25. t. m. je imela italijanska »Beneficenza« (dobrodelno društvo) svoj običajni ples.

Druga leta je bil ta ples nekaka manifestacija ultralabonstva tržaškega, to je: udeležila se ga je ne samo tukajšnja italijanska kolonija, ampak tudi vse ono, ki prisega na »governo z lesnega trga« in pa na ultra irredentarski »Indipendente«. Z eno besedo: shajal se je na tem plesu ves Progresso!

Letos je bilo to nekoliko drugače! Gledališče je bilo res krasno odičeno, toda — malone prazno. tako prazno, da so morali pozvati tudi plesalce iz redutne dvorane, da so malce pomahili praznino. Tega pa v Italiji ne smejo izvedeti, zato skrbita čifut »Piccolo« in »Indipendente«, ki slikata vse v najlepših barvah, tako, da bi jima morali verjeti tudi mi, ako ne bi bili poučeni od očevidecev. Ona dva sta videla vse gledališče prepolno, a kar je še več, je to, da »Piccolo« ve povedati, da se je inkasiralo »grozno« veliko denarja!!! Lagati pa znajo, da se kar kadi! Da, lagati znajo, na to si lahko vzamejo patent!

Mask je bilo res precejšnje število, toda kakšnih? Služkinje — tudi slovenskih je bilo vmes!!! — so igrale glavno ulogo.

Videte je bilo sem in tja tudi kako trikolono, belo-zeleno-rudečo obleko, toda niti sence proti prejšnjim letom.

Fijaško popoln, ne pa slavje, je bil ta »veglione«, naj pa oni pišejo, kar hočejo!

To sem napisal zato, da prvih, naši doznajo zopet enkrat, da letos smo le mi in mi Slovenci oni, ki moremo napolniti gledališče, in v drugo, da naši ljudje spoznajo, koliko je verjeti laškim rogovilečem! Eden od »veglione«.

Narod parasitov. Pišejo nam: Sedaj, ko uprizarjajo Lahi uprav divjo gonjo proti hrvaškemu gimnaziju v Pazinu, ne zamujajo laški govorniki nobene prilike, da bi ne obrekovali Slovanov z naslovom »narod parasitov«.

Kaj pomenja beseda parasit? V naravoslovju smo se učili, da prištevamo k parasitom one živalice, katere žive na telesu drugih večjih živalij. S tem lepim pridevkom »parasit« drznejo se trditi laški signori, da živimo mi Slovani na račun Lahov.

Ako bi baš Lahi ne bili parasiti, ako bi oni ne hoteli šopiriti se z našo krvjo, z našo zemljo, z našimi močmi, pripoznali bi: v Trstu je mnogo Slovencev, mi hočemo, da ostanejo Slovenci, ker nočemo, da bi se mi šopirili žnjimi; napravimo zato na vseh laških šolah slovenske paralelke; mi Lahi hočemo ostati Lahi a Slovenci naj ostanejo Slovenci!

Ako bi res ne bili parasiti, rekli in delali bi tako. A kako delajo sedaj in kako nekdanj? Poitalijančevali so nas, trgali nam iz srea ljubezen do naše domovine, trgali nam naš jezik, trgali nam našo zemljo. Na račun slovenske krvi, na račun Slovencev, na račun poitalijančenih Slovencev so oni živeli; na našem slovenskem telesu hočejo oni sesati, na našem slovenskem telesu hočejo oni živeti. Kedo je torej parasit, mi ali oni? Mi, ki nočemo drugega, nego, naj Slovenci ostane Slovenci, ali pa Lahi, ki se hočejo množiti z našim ljudstvom, na naš račun, na račun slovenskega naroda?!

Smrt vsled stekline. Truplo onega nesrečnega Marvó, ki je umrl vsled pasje stekline, so razparali včeraj v navzočnosti mnogih zdravnikov. Toda v vsej notranjosti trupla ni bilo ničesar posebnega, vsi deli so izgledali kakor zdravi.

Tamburaški zbor „Narod“ v Nabrežini bode imel svoj prvi letni občni zbor dne 2. februarja ob 3. uri popoldne v društveni sobi. Na vsporedu bodo volitev odbora in razni pogovori. Vabljeni so vsi društveniki in prijatelji društva.

Županstvo Loški Potok je pristopilo zavodu sv. Nikolaja kakor ustanovnik z doneskom 40 K, županstvo Rovte je podarilo 10 K, in Litija 20 K. Nadalje so pristopili kakor podporniki: gospa Urbančič Terezija 2 K, gospica Urbančič Olga 2 K, Karlin Jurij 6 K, Zorhut Rezika 4 K, Dolence Milena 2 K, Repnič Valentin 2 K, Legat Helena 4 K, A. F., Klemenc Marija 4 K, Skakoc Marija 2 K, Golja K. podarila 6 K.

Prisrčna hvala vsem podpirateljem in dobrotnikom zavoda. Odbor.

Vipavska železnica. Minoli teden se je vršil politički obhod od 20. do 28 1/4 km. to je, do Ajdovščine. Sprejeli so spremembo, namesto prvotno črte na Ustje čez Cesto v Ajdovščino. Načrt za kolodvor v Ajdovščini se je spremenil v toliko, da bo kolodvor za 70 m. bližje od trga, kakor je bilo prvotno namenjeno.

1000 gld., katere je uplačala občina Šmarije pri Ajdovščini, povrne ajdovska občina šmarijski radi opustitve črte na Ustje.

Kakor smo lansko leto že obširneje poročali, dela goriški deželni odbor z vsemi silami proti vipavski železnici, in nikakor ni pripravljen prispevati s 100.000 gld., katera svota se je bila v to svrhu določila že leta 1892. v deželnem zboru. Gotovo pa je, da ga prisilijo do tega prispevka kljub vsemu zvijanju.

Italijani delajo Slovincem povsodi škodo, in tako ovirajo tudi gradnje vipavske železnice.

»Soča«.

Zopet jeden znanih tlekov. V Korminu so orožniki priprli nekega »signora« Camillo de Lorenzia, ker je žaljivo govoril o naši cesarski hiši.

Izpred dež. sodišča. Včeraj so bili na obtožni klopi deželnega sodišča Josip Raeman pok. Andreja, Josip Vergon, Josip Raeman Josipov, Josip Vergon Matejev in Anton Raeman, zatoženi radi težkega telesnega poškodovanja. Josip Vergon Matejev je dobil 5 mesecev, vsi drugi po 4 mesece, izvemši Anton Raemana ki je bil rešen obtožbe.

Iskali so ga a bil je v zaporu. Nekega Ivana I. so njega svoji pogrešali že par dni. Iskali so ga povsodi, toda zastonj. Slednjič so vendar izvedeli, da sedi v ulici Tigor, ker je obdolžen, da je razžaljivo govoril o naši cesarski hiši.

Različne vesti.

Konec sveta je po mislih nekaterih strahopetežev prav blizu. Dne 13. novembra t. l. trči namreč repatica »Biala« (tako se imenuje po svojem prvem opazovalcu) ob našo zemljo, in potem — adio solzna dolina! To je isti komet, čegar »glava« se je nekdanj, pred strmečimi astronomi, razletela v dve polovici, ki sta se postavili vsaka na čelo svojemu krdelu ter šle potem, kakor nekdanj svetopisemska očaka, vsaka svojo pot, čedalje bolj razsebi. Nekaterniki se bojijo, da ta zvezda poskusi izvesti svoje očitno revolucionarne nagibe tudi na naši zemlji. Pa ni tako hudo ne!

Zvezdoslovci so sicer res pogodili, da bode med 12. in 14. novembrom ta čudna »metla« pometala po naši materi zemlji; ker pa je ta starica precej trdih kosti, ni se nam bati, da bi jo spravilo to »božanje« iz ravnodušnosti, oziroma ravnotežja. Nasprotno, le za repatico bo imel zlih posledic ta prijateljski objem.

Znano je namreč, da je med posamičnimi deli kometovega repa, prav kakor v nekaterih državah med posamičnimi narodi, zveza precej rahla; in če so prišle te sestavine v obližje druge zvezde, dogaja se, da jih nepremagljiva sila privlačnosti izvablja iz repatičinega spremstva v »delokrog« drugega nebesnega telesa, ter da kakor aeroliti — meteori, utrinki — padajo na isto.

Na ta način je postala itak že razdrojena četa »Bialina« precej redka. Zadnja desetletja ni se niti več opazoval ta gost, ki bi se sicer imel povračati vsakih 6 1/4 let v naše obzorje. Le velika množina utrinkov je naznaujala nekdanjo »Bialino« veličastvo.

Letos pa se bližamo, po računih zvezdoznanstva, jednemu večjih ostankov razgnane »Bialine« armade. Od todi strah, da bo kmalu — sodnji dan.

Ako pomislimo, da so sestavni delci kometove »metle« tako drobni, da skozi iste lahko opazujemo najmanjše zvezdice na nebu, dočim nam že sopar ali dim prikrije lahko tudi mesec, razvidimo, da je ta strah neutemeljen. Mogoče je sicer, da se nahaja v tej skupini še tudi kaj debelejših kosov; no, te bomo opazovali kakor krasne meteore, manjše meteorite in navadne utrinke. Možna je tudi, da prileti tak žareč kamen (aerolit) z zraka baš na glavo kateremu izmed Evinih otrok, kar se tudi dogaja, in sicer vsakega stoletja povprečno enkrat, kakor nas uči vsevedna gospa statistika.

Za tekoče stoletje pa smo že plačali nadzemskim močem ta davek v obliki človeške žrtve; zato menda ne bo niti take nesreče. Ko bi ne bil prepričan o tem, bi se jaz tudi ne upal pisati tako porogljivo o »Bialini« metli. Sedaj pa se nič ne bojim 13. novembra. In tudi vam se ni treba nič bati.

Zadni vojak Napoleona I. Angelo Mabera, je umrl te dni v Campolasso. Bilo mu je 109 let, Hranil je pohvalno listino imenovanega cesarja. Pozneje je vojeval v četah Garibaldijevih.

Premestitev. Kakor se poroča iz Zagreba, preseli se prihodnje jeseni tamošnji polk št. 53. F. M. Lavdon v novo garnizijo na Dunaj.

Ponarejalci vina prihajajo »na kant«, ako se jih nadzoruje. Tako se je zgodilo peštanski tvrčki Engel in sinovi, ki si je pridobila nekako svetovno »slavo« v tej stroki. Sedaj, ko je napela dotična oblast druge strune, mora likvidirati. Tudi v nas bi trebalo izvestnim trgovcem z vinom potrkati na prste, pa izdatno.

Nekaj za »nežni« spol. V Koreji vlada čuden običaj, da je po solnčnem zahodu dovoljeno samo ženskam, da se smejo pokazati na ulici, do čim morajo moški najdalje uro po zahodu solnea biti doma; ako pa se po noči, o »ženskem času«, pokažejo na ulici, so ostro kaznovani bičem in zaporom. Slabeji spol v Koreji se torej lahko spreha po ulicah pozno v noč, med tem ko morajo moški doma čepeti.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 27. (Zbornica poslancev). Med došlimi spisi je nujni predlog poslanca Zanetti-a o uravnavi rek in potokov v političnem okraju Gradiška in za sistemiziranje nadzornikov rek; nadalje nujni predlogi poslancev Angeli-a, Bartoli-a in Lenassi-a, s katerimi se pozivlja vlada, naj zasnuje na Primorskem italijanskih ljudskih, meščanskih in srednjih šol, učiteljskih in italijansko vseučilišče, dotlej pa naj se pripoznavajo diplomi o studijah, izvršenih na visokih šolah v kraljestvu italijanskem; končno nujni predlog poslanca Verzeznassi-a radi bede v okraju červinjanskem. Seja se je začela doslovnim čitanjem uloženih predlogov in interpelacij. Čitanje traja še.

Dunaj 27. (Zbornica poslancev). Po drugem glasovanju po imenih se je predlagalo, naj se zakon o zboljšanju plač državnim služnikom postavi kakor prva točka dnevnega reda današnje seje.

Poslanec Spinčić, grof Coronini in tovariši so interpelovali vlado radi postopanja s slovenskimi delavci v javnih skladiščih.

Dunaj 27. Ker je letos radi žalovanja na dvoru odpal običajni sijajni obed, se je cesar podal osebno na nemško poslaništvo, da sporoči svoje častitke nemškemu cesarju Viljelmu povodom rojstvenega dne.

Budimpešta 27. Pogajanja so prišla v boljši tir, ker je opozicija jela odjenjevati. Vsled tega se nadejajo vladni krogi, da opozicija odjenja tudi glede dovoljenja proračuna, s čemer bi bila odpravljena tudi zadnja težava.

Budimpešta 26. (Zbornica poslancev.) Po odobrenju zapisnika zadnje seje je opozicija zahtevala tri glasovanja po imenu. Potem so se nadaljevala ona glasovanja po imenih, ki so že bila prej na dnevnem redu.

London 26. Državni tajnik za notranje posle, Ridley, je govoril včeraj v Blackportu. Rekel je, da je angleška vlada doposlala ruskemu carju jako simpatičen odgovor glede mirovne konference ter da odpošlje tudi odposlance na to konferenco. Govornik priznava sicer, da so tej konferenci velike težave na potu, vendar se nadeja dobrega vspela. Vsakako pa je mogočno brodovje v neizogibno potrebo Angliji.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 27. januarja (Izy. brzjav.) Pšenica za januarja 86 $\frac{1}{2}$ za maj 18 $\frac{3}{4}$ za marec 85 $\frac{5}{8}$ Koruza za maj 43 $\frac{5}{8}$ Mast 597.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, zimne in peresnice, ogledal in železnih blagajen, po cenah, da se ni bati konkurence.

100 do 300 gld.

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika vrazpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srčk. Ponudbe pod naslovom **Ludwig Oesterreicher v. Budimpešti, VIII Deutsegasse 8.**

URAR

sposoben v popraviljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovenskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja,

raznašalec „Edinosti“ in vratar,
Via Solitario št. 8.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 $\frac{1}{4}$ %	30-dnevni odkaz 2 $\frac{3}{4}$ %
30- " " 3 $\frac{1}{4}$ %	3-mesečni " 2 $\frac{1}{2}$ %
	6- " " 2 $\frac{1}{2}$ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske valjave, stopijo nove obrestne takse v krepot z dnem 24. junija, 28. junija in od 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 $\frac{1}{2}$ % na vsako svoto. V napoleonih brez obrest.

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bieltz, Gablonz, Gradec, Sibirj, Inomost, Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1 $\frac{1}{2}$ % provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi. Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

PRSNi PRAH (prah za izvoščeko)

(ne kašlja).

najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zaslišanju, nahodu in drugim katarisnim afekcijam.

Škatljica z navodilom po 30 avš. Dobiva se jedino v

lekarni PRAXMARER, „Pri dveh zamorcih“

občinska palača, Trst.

Zunanje naročbe izvršujejo se obratno pošto.

Naznanilo.

Podpisana naznanja slavnemu slovenskemu občinstvu, da prodaja v svoji gostilnici v ulico Molin grande št. 6.: istrsko in dalmatinsko črno vino najbolje vrste. Prodaja tudi vipavsko belo in pivo v steklenicah. Kuhinja je vedno preskrbjena z gorkimi in mrzlimi jedili. Priporoča se za obilen obisk osobito o priliki narodnih plesov.

Udana

Rep Marija.

Gostilna na prodaj!

Na prodaj je dobro obiskovana slovenska gostilna na primernem kraju mesta. Gostilna donša do 10 gld. dobička na dan. Pojasnila daje **Jože Vodopivec** v kavarni »Commercio«, bodisi ustmeno ali pismeno.

Riunione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v velih kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4,000,000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13,326,346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1,632,248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49,465-07
Rezerva na razpolaganje	500,000—
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (A)	333,822-42
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (B)	243,331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	500,000—
Občna rezerva dobičkov	1,187,164-86

Urad ravnanstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečastiti dnhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje cerkvene posode in orodja. Staro blago popravi, pozlati in posrebrji v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgoraj omenjeni stem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa pred. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje
se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi najužnem kolodvoru.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“
za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje o 9. uri predpoludne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gl. 21—; samo večerno izdanje gld. 12—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Škedenju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovinci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“